

Oponentský posudek licenciátní práce

Název práce: Diplomatické styky Československa a Svatého stolce v meziválečném období

Autor práce: doc. PhDr. Marek Šmíd, Ph.D.

Konzultant práce: doc. ThDr. Rudolf Svoboda, Th.D.

Posudek vypracoval: prof. PaedDr. Martin Weis, Th.D.

Datum: 2. prosince 2020

Hodnocení po obsahové stránce:

V úvodu posudku nutno podotknout, že autor licenciátní práce je erudovaný historik, který již publikoval velkou řadu monografií a vědeckých studií. Nutno v této souvislosti také upozornit, že se nejedná o jakýsi kompilát či výtah z již napsaných a publikovaných textů, jak by se někdo mohl mylně domnívat. Práce přináší nové poznatky a i klade si za cíl poskytnout čtenáři zevrubný přehled diplomatických styků mezi Československem a Svatým stolicem a to od okamžiků vzniku Československa až do jeho tragického zániku v březnových dnech roku 1939. Jelikož důležitým mezníkem v těchto vztazích byl vždy příchod, působení a odchod apoštolského nuncia v Praze, je zcela logické, že práce je členěna do jednotlivých časových okruhů, právě podle éry působení těchto diplomatických zástupců Svatého stolce. Autor v úvodu upozorňuje na skutečnost, že práci takto musel členit kvůli obsahové vyváženosti. Kdyby použil dělení práce dle diplomatických zástupců Československé republiky u Svatého stolce, vzhledem k délce času jejich působení by šlo o obsahově velice nevyvážený text. Ve sledovaném období se na apoštolské nunciaturě v naší vlasti vystřídali celkem čtyři nunciové, Clemant Micara, Francesco Marmaggi, Pietro Ciriaci a Saverio Ritter. Předložená licenciátní práce proto tedy počíná mapováním cesty k navázání diplomatických styků a pokračuje počínajíc rokem 1920 popisem éry apoštolského nuncia Clementa Micary. Jak sám autor předložené kvalifikační práce připomíná v úvodu, nevnímá ve své práci diplomatické

vztahy mezi Československem a Svatým stolicem jako jakási neosobní příběh, ale právě naopak jako „vrcholně lidský příběh, který tvořili věřící, kněží, řeholníci a řeholnice, biskupové, opati, provinciálové, politici, diplomaté, úředníci a ministři, které usměřňovali papež a prezident republiky“.

Nejedná se ale o pouhý popis událostí, tak jak se odehrávaly, nýbrž i o hledání odpovědi na mnohé velice zajímavé otázky, jako kupříkladu která ze stran – zda Československá republika či Svatý stolec - měla ve vzájemném jednání převahu. Velice zajímavé je i hledání odpovědi na otázku, zda Svatý stolec si všímal rozdílností mezi Čechy a Slováky v Československé republice, či jak hodnotil hlavy státu a výrazné politické osobnosti Československé republiky. Licenciátní práce velice vhodně navazuje na již publikované monografie kolegy Šmída: *Vatikán a české země v letech 1914-1918 (2020)* a *Vatikán a první světová válka (2016)* či *Apoštolský nuncius v Praze. Významný faktor v československo-vatikánských vztazích (2015)*.

Hodnocení po formální a jazykové stránce

Licenciátní práce je dobře členěna a jasně strukturována. Obsah jednotlivých kapitol je na sebe navazující a vyvážený. Rozvržení zpracovávané látky je plně odpovídající struktuře práce a autor licenciátní práce nikde nezachází do zbytečných podrobností a ani nikterak významně neodbočuje od stanoveného tématu práce.

Práce má rozsah 127 stran, citace se v předložené práci vyskytují v počtu - 237. Jejich provedení v rámci poznámkového aparátu odpovídá příslušným stanoveným normám. Soupis prozkoumaných pramenů zahraniční provenience deponovaných v Archivio Apostolico Vaticano a Arrchivio Storico Vaticano, domácí provenience deponovaných v archivech Ministerstva zahraničních věcí České republiky, Kanceláře prezidenta republiky, Národního muzea, Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, či v Národním archivu nebo Vojenském archivu dokládají náročnou heuristickou fázi práce na předloženém kvalifikačním spisu. K dosud nepublikovaným pramenům nutno připočíst i vydané prameny – zde zejména nutno zejména poukázat na úřední věstník

Svatého stolce Acta Apostolice Sedis a mnohé četné další tištěné prameny, jejíž soupis lze nalézt v závěru kvalifikační práce a je velmi úctyhodný. Autor jako zkušený historik také samozřejmě konzultoval i již publikovanou literaturu, jejíž soupis v závěru předložené práce přesahuje sedm stran. Stylistickou vyspělost práce lze označit za vynikající, autor je nejenom erudovaný historik, nýbrž i zdatný spisovatel – autor četných historických pojednání, které jsou psány na vysoké odborné úrovni, ale zároveň i velice čtivým a poutavým slohem.

Závěrečné hodnocení

Na předložené licenciátní práci oceňuji zejména zvolené téma, které je nejenom aktuální ale i originální a to právě skrze uchopení tématu práce a jeho zpracování. Licenciátní práci doporučuji připustit k obhajovacímu řízení a po zdárném proběhu obhajoby navrhuji a doporučuji její publikování.

Prof. Martin Weis